

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2003

N:o 937—943

SISÄLLYS

N:o		Sivu
937	Laki Varustamoliikelaitoksesta	3367
938	Laki Luotsausliikelaitoksesta	3369
939	Laki Merenkulkulaitoksesta	3371
940	Luotsauslaki	3374
941	Laki tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 2004 perittävästä maksusta	3379
942	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2003 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n muuttamisesta	3381
943	Valtioneuvoston asetus vuodelta 2003 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n muuttamisesta	3382

N:o 937

Laki

Varustamoliikelaitoksesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Hallinnollinen asema

Varustamoliikelaitos on liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla toimiva valtion liikelaitos.

Varustamoliikelaitokseen sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1185/2002), jollei tässä laissa toisin säädetä.

2 §

Varustamoliikelaitoksen toimiala ja tehtävät

Varustamoliikelaitoksen toimialana on Suomessa ja ulkomailla vesiliikennettä palveleva toiminta tuottamalla pääasiassa jäänmurtopalveluja, monitoimialusten erikoispalveluja, väylänhoito- ja öljyntorjuntapalveluja

sekä yhteysalusliikennepalveluja. Lisäksi liikelaitos harjoittaa alusten hoitopalveluja ja rahtaustoimintaa kotimaassa ja ulkomailla.

Varustamoliikelaitos on velvollinen tarjoutumaan öljyntorjuntatehtäviin ja jäänmurtopalvelujen tuottamiseen koko maassa.

Varustamoliikelaitos varautuu hoitamaan tehtäviä myös poikkeusoloissa sen mukaan kuin liikenne- ja viestintäministeriö erikseen määrää.

3 §

Varustamoliikelaitoksen hallitus

Varustamoliikelaitoksen hallituksen henkilöä edustavalle jäsenelle voidaan nimetä varajäsen siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä valtion liikelaitoksista

HE 38/2003
LiVM 2/2003
EV 34/2003

annetun lain 9 §:n mukaisesta hallituksen kokoonpanosta ja 10 §:ssä tarkoitetuista hallituksen tehtävistä.

4 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Varustamoliikelayksikölle voidaan ennen lain voimaantuloa asettaa hallitus ja nimittää toimitusjohtaja ja muuta henkilöstöä.

5 §

Siirtymäsäännökset

Merenkulkulaitokselle kuuluvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät Varustamoliikelayksikölle siltä osin kuin ne liittyvät 2 §:ssä

määriteltyihin tehtäviin, ja niistä päätetään omaisuuden siirron yhteydessä.

Talvimerenkulun avustamistoiminnoissa, yhteysalusliikennetoiminnoissa, raskaissa väyläaluksissa tai merenmittaus- ja merentutkimusaluksissa työskentelevä Merenkulkulaitoksen virka- ja työsuhteinen henkilöstö siirtyy Varustamoliikelayksikön henkilöstöksi. Varustamoliikelayksiköön siirtyvän virkasuhteisen henkilöstön virat siirtyvät tämän lain voimaan tullessa liikelaitoksen viroiksi. Virkojen siirtymiseen ei tarvita virkamiehen suostumusta. Työ- ja virkasuhteinen henkilöstö, joka ei siirry, jää Merenkulkulaitoksen henkilöstöksi. Henkilöstö säilyttää siirtymähetkellä aiempaan palvelussuhteeseen liittyvät oikeudet ja velvollisuutensa.

Siirtyneen viran lakkauttaminen ei edellytä erityistä perustetta eikä virkamiehen suostumusta, kun tehtävä muutetaan työsuhteiseksi. Virkojen lakatessa niihin perustuneet virkasuhteet lakkaavat ilman irtisanomista.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 938

L a k i**Luotsausliikelaitoksesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Hallinnollinen asema

Luotsausliikelaitos on liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla toimiva valtion liikelaitos. Luotsausliikelaitokseen sovelletaan lakia valtion liikelaitoksista (1185/2002), jollei tässä laissa toisin säädetä.

2 §

Luotsausliikelaitoksen toimiala ja tehtävät

Luotsausliikelaitoksen toimialana on vesiliikenteen turvallisuutta ja toimintaedellytyksiä tukevat palvelut ja niiden kehittäminen ensisijaisesti luotsauspalvelujen ja niihin liittyvien muiden palvelujen ja tuotteiden avulla.

Luotsausliikelaitoksen tehtävänä on huolehtia luotsauslain (940/2003) mukaisten luotsauspalvelujen tarjonnasta sekä muista luotsauslaissa säädettyistä luotsaukseen liittyvistä tehtävistä ja velvollisuuksista luotsauslaissa määritellyillä vesialueilla.

Luotsausliikelaitos varautuu hoitamaan tehtäviään myös poikkeusoloissa sen mukaan kuin liikenne- ja viestintäministeriö erikseen määrää.

3 §

Luotsausliikelaitoksen hallitus

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä valtion liikelaitoksista annetun lain 9 §:n mukaisesta hallituksen kokoonpanosta ja 10 §:ssä tarkoitetuista hallituksen tehtävistä.

4 §

Hinnoittelu

Luotsauslain mukaisista luotsauspalveluista aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi Luotsausliikelaitos perii kiinteän yksikköhintaan perustuvan maksun luotsattavalta aluksesta. Maksu määräytyy luotsattavan aluksen nettovetoisuuden ja luotsatun matkan perusteella. Saimaan kanavalla ja Saimaan vesistöalueella peritään alennettuun yksikköhintaan perustuvaa maksua. Alennetusta yksikköhinnasta Luotsausliikelaitokselle aiheutuvat tulonmenetykset korvataan valtion talousarviossa tarkoitukseen otetusta määrärahasta. Yksikköhinnasta ja alennetusta yksikköhinnasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Muut suoritteensa Luotsausliikelaitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein.

5 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Luotsausliikelaitokselle voidaan ennen lain voimaantuloa asettaa hallitus ja nimittää toimitusjohtaja ja muuta henkilöstöä.

6 §

Siirtymäsäännökset

Merenkulkulaitokselle kuuluvat oikeudet ja

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

velvollisuudet siirtyvät Luotsausliikelaitokselle siltä osin kuin siitä erikseen säädetään tai sovitaan.

Luotsaus toiminnossa työskentelevä Merenkulkulaitoksen virka- ja työsuhteinen henkilöstö siirtyy liikelaitoksen henkilöstöksi. Luotsausliikelaitokseen siirtyvän virkasuhteisen henkilöstön virat siirtyvät tämän lain voimaan tullessa liikelaitoksen viroiksi. Virkojen siirtymiseen ei tarvita virkamiehen suostumusta. Työ- ja virkasuhteinen henkilöstö, joka ei siirry, jää Merenkulkulaitoksen henkilöstöksi. Henkilöstö säilyttää siirtymähetkellä aiempaan palvelussuhteeseen liittyvät oikeudet ja velvollisuutensa.

Siirtyneen viran lakkauttaminen ei edellytä erityistä perustetta eikä virkamiehen suostumusta, kun tehtävä muutetaan työsuhteiseksi. Virkojen lakatessa niihin perustuneet virkasuhteet lakkaavat ilman irtisanomista.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 939

Laki**Merenkululaitoksesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Hallinnollinen asema

Merenkululaitos on liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla toimiva laitos.

2 §

Merenkululaitoksen tehtävät

Merenkululaitos vastaa kauppamerenkulun ja muun vesiliikenteen toimintaedellytyksistä. Sen tehtävänä on:

- 1) huolehtia hallinnoimiensa vesiväylien ylläpidosta ja kehittämisestä;
- 2) ohjata ja valvoa vesiväylänpitoa koko maassa;
- 3) huolehtia merikartoituksen ylläpidosta ja kehittämisestä;
- 4) huolehtia alusliikennepalvelujen ylläpidosta ja kehittämisestä;
- 5) huolehtia vesiliikenteen turvallisuudesta ja alusturvallisuudesta;
- 6) huolehtia vesiliikenteeseen liittyvistä turvatoimista;
- 7) huolehtia jäänmurtoon, väyläaluspalveluihin ja saariston yhteysalusliikenteeseen liittyvistä viranomais- ja tilaaja-tehtävistä;

- 8) huolehtia niistä luotsaus toimintaan kuuluvista tehtävistä, jotka eivät muun lain mukaan kuulu Luotsausliikelaitokselle;
- 9) huolehtia alan kansainvälisestä yhteistyöstä;
- 10) pitää alusrekisteriä ja hoitaa aluskiinnitysasioita; sekä
- 11) myöntää merenkulun ja muun vesiliikenteen edistämiseen kuuluvia avustuksia.

Merenkululaitos kerää suunnittelu- ja valvontatehtäviään sekä merenkulkuilastojen laatimista varten tietoja alusten liikennöinnistä Suomen satamissa ja aluksissa kuljetettavista matkustaja- ja tavaramääristä. Aluksen omistajat tai heidän edustajansa ja satamat ovat velvollisia antamaan Merenkululaitokselle nämä tiedot ja ne on annettava aluskohtaisesti ja tavararyhmittäin. Merenkululaitos antaa tarkemmat määräykset tietojen keräämisestä ja käsittelystä.

3 §

Johtokunta

Merenkululaitoksen toimintaa ohjaa ja valvoo johtokunta. Johtokunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään kuusi Merenkululaitoksen toimintaan perehtynyttä

muuta jäsentä, joista yhden tulee edustaa Merenkululaitoksen henkilöstöä. Valtioneuvosto nimittää johtokunnan jäsenet enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan ja määrää jäsenistä yhden puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi. Johtokunnan tehtävänä on:

- 1) päättää Merenkululaitoksen toimintalinjoista ja tavoitteista ottaen huomioon liikenne- ja viestintäministeriön laitokselle asettamat tavoitteet;
- 2) päättää Merenkululaitoksen hallinnon järjestämisestä;
- 3) päättää laitoksen talousarvioehdotuksesta sekä toiminta- ja taloussuunnitelmasta;
- 4) ohjata ja valvoa laitokselle asetettujen tavoitteiden toteuttamista sekä hyväksyä tilinpäätös ja siihen kuuluva toimintakertomus;
- 5) antaa ne laitoksen toimivaltaan kuuluvat määräykset ja ohjeet, joita johtokunta ei ole siirtänyt pääjohtajan tai laitoksen muun virkamiehen annettavaksi;
- 6) perustaa ja lakkauttaa keskushallinnon johtajan ja merenkulkupiirin johtajan virat; sekä
- 7) käsitellä muita laitoksen kannalta merkittäviä asioita, joiden esittelystä johtokunnalle päättää johtokunnan puheenjohtaja tai pääjohtaja.

4 §

Keskus- ja aluehallinto ja ylimmän johdon virkojen täyttäminen

Merenkululaitoksella on keskushallinto ja merenkulkupiirien muodostama aluehallinto.

Pääjohtajan nimittää valtioneuvosto kuuluttuaan johtokuntaa. Keskushallinnon johtajan ja merenkulkupiirin johtajan nimittää johtokunta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään merenkulkupiirien lukumäärästä ja rajoista.

5 §

Asetuksenantovaltuus

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuk-

sella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarkemmin säätää myös muista Merenkululaitosta koskevista asioista, kuten asioiden käsittelemisestä ja ratkaisemisesta Merenkululaitoksessa, laitoksen tehtävistä, organisatiosta, työjärjestyksestä ja henkilöstöä koskevista asioista sekä asioiden valvonnasta muissa viranomaisissa ja toimituksissa.

6 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä lailla kumotaan merenkululaitoksesta 5 päivänä tammikuuta 1990 annettu laki (13/1990) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Merenkululaitokselle voidaan ennen lain voimaantuloa asettaa johtokunta sekä nimittää pääjohtaja ja muuta henkilöstöä.

7 §

Siirtymäsäännökset

Ennen tämän lain voimaantuloa Merenkululaitokselle syntyneet oikeudet ja velvoitteet jäävät Merenkululaitokselle, jollei ole kysymys pelkästään talvimerenkulun avustamisen, luotsauksen tai yhteysalusliikenteen tuotantoa, monitoimimurtajien kaupallista toimintaa taikka raskaita väylänhoitoaluksia taikka tutkimusaluksia koskevista sopimuksista tai jollei sopimuksista toisin ilmene, ja niistä päätetään tarkemmin omaisuuden siirron yhteydessä.

Merenkululaitos avaa talvimerenkulun avustamisen ja raskaiden väylänhoitoalusten palvelut, alusten hoitopalvelut ja yhteysalusliikennepalvelut avoimeen kilpailuun asteittain kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Merenkululaitos voi ennen kuin kilpailu on kokonaan avointa tehdä suoria neuvottelu-urakkasopimuksia Varustamoliikelaitoksen kanssa sellaisista tehtävistä, joita ei ole vielä avattu avoimeen kilpailuun.

Tämän lain 2 §:n mukaisten tehtävien edellyttämät virat ja työsuhteet jäävät Merenkululaitokseen.

Merenkululaitoksen pääjohtajan virka lakkaa ja virkasuhde päättyy ilman irtisanomista tämän lain voimaan tullessa.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 940

Luotsauslaki

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on alusliikenteen turvallisuuden edistäminen sekä alusliikenteestä ympäristölle aiheutuvien haittojen ehkäiseminen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *luotsauksella* alusten ohjailuun liittyvää toimintaa, jossa luotsi toimii aluksen päällikön neuvonantajana sekä vesialueen ja merenkulun asiantuntijana; sekä
- 2) *luotsilla* henkilöä, jonka Merenkululaitos on ohjauskirjan myöntämällä hyväksynyt toimimaan luotsina Suomen vesialueella sekä Saimaan kanavan vuokra-alueella.

3 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan luotsaukseen, jota järjestetään alusten avustamiseksi Suomen vesialueella sekä Saimaan kanavan vuokra-alueella.

4 §

Luotsaustoiminnan harjoittaminen

Luotsausliikelaitoksen on tarjottava tässä laissa tarkoitettuja luotsauspalveluja Suomen vesialueella ja Saimaan kanavan vuokra-

alueella niillä väylillä, joilla luotsia on käytettävä 5 §:n mukaan.

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään luotsauksesta, satama-alueella alusten ohjailuun liittyvää toimintaa, jossa henkilö toimii aluksen päällikön neuvonantajana sekä vesialueen ja merenkulun asiantuntijana, saavat harjoittaa myös satamahallinnon tehtävään hyväksymät henkilöt.

5 §

Luotsinkäyttövelvollisuus

Aluksen on Suomen vesialueella ja Saimaan kanavan vuokra-alueella olevilla luotsattaviksi väyliksi määritellyillä vesilain (264/1961) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitetuilla yleisillä kulkuväylillä käytettävä luotsia, jos aluksen lastin vaarallisuus tai haitallisuus taikka aluksen koko sitä edellyttää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu velvollisuus käyttää luotsia on myös sellaisella ulkomaisella valtion aluksella, jota ei käytetä kaupallisen toiminnan harjoittamiseen.

Luotsinkäyttövelvollisuus ei koske:

1) Suomen valtion omistamaa alusta, jota ei käytetä kaupallisen toiminnan harjoittamiseen;

2) yleiseen tiehen kuuluvaa lauttaa ja alusta, joka on yksinomaan saariston kehityksen edistämiseksi annetussa laissa (494/1981) tarkoitettussa yhteysalusliikenteessä, tai vastaavanlaisessa liikenteessä Ahvenmaan maakunnassa; eikä

3) venäläistä alusta sen liikennöidessä vain Saimaan kanavan vuokra-alueella.

Aluksen kokoon perustuvasta luotsinkäyttövelvollisuudesta on vapautettu:

1) alus, jonka päällikölle Merenkululaitos on myöntänyt 14 §:ssä tarkoitetun linjaluotsinkirjan;

2) alus, jolle Merenkululaitos on myöntänyt 16 §:ssä tarkoitetun erivapauden; sekä

3) Saimaan vesialueella liikennöivä kotimaanliikenteen alus.

Merenkululaitos voi turvallisuus- tai ympäristönsuojelullisista syistä päättää, että nimetyn päällikön tai tietyn aluksen tulee käyttää luotsia muutoinkin kuin silloin, kun siihen tämän lain mukaan on velvollisuus.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset aluksista, joita luotsinkäyttövelvollisuus koskee.

6 §

Maksuvelvollisuus

Luotsia käyttävän aluksen laivanisäntä on velvollinen suorittamaan luotsausmaksua siten kuin Luotsausliikelaitoksesta annetussa laissa (938/2003) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään.

7 §

Päällikön vastuu ja tiedonantovelvollisuus

Aluksen päällikkö on vastuussa aluksensa ohjailusta myös silloin, kun hän noudattaa luotsin antamia aluksen ohjailuun liittyviä ohjeita.

Päällikkö on velvollinen antamaan luotsille kaikki ne tiedot, joilla on merkitystä luotsaukselle.

8 §

Luotsin vastuu ja velvollisuudet

Luotsi on vastuussa luotsauksesta. Luotsin on annettava luotsattavan aluksen päällikölle aluksen turvallisen kulun kannalta tarpeelliset tiedot ja ohjeet sekä valvottava niitä aluksen ohjailuun ja käsittelyyn liittyviä toimenpiteitä, joilla on merkitystä alusliikenteen turvallisuudelle ja ympäristönsuojelulle.

Luotsi on velvollinen ilmoittamaan alusliikennepalvelulle kaikista havainnoistaan, joilla on merkitystä merenkulun, aluksen ja siinä olevien ihmisten turvallisuuden, ympä-

ristönsuojelun tai meri- ja tullivalvonnan kannalta. Lisäksi luotsin on ilmoitettava luotsattavalle alukselle sattuneista tai luotsattavan aluksen aiheuttamista vahingoista ja vaadittaessa annettava näistä lisätietoja viranomaisille.

Luotsiin sovelletaan rikosoikeudellista virkakavastuuta koskevia säännöksiä.

9 §

Luotsauksen alkaminen ja päättyminen

Luotsaus alkaa silloin, kun alus lähtee laiturista tai ankkuripaikalta ja satamaan tullessa luotsaus päättyy silloin, kun alus on ankkuroitu tai kiinnitetty laituriin.

Muutoin luotsaus alkaa, kun luotsi on noussut alukseen ja aloittanut luotsauksen, ja päättyy, kun luotsi on luovuttanut luotsauksen toiselle luotsille tai päättänyt luotsauksen.

Luotsi voi, sovittuaan asiasta luotsattavan aluksen päällikön kanssa, nousta alukseen tai poistua aluksesta muussa kohdassa kuin luotsattavan väylän luotsipaikalla, jos sää- tai jääolosuhteet sitä edellyttävät. Tästä on ilmoitettava alusliikennepalvelulle.

10 §

Luotsin avustaja ja kahden luotsin käyttö

Luotsilla on oikeus ottaa luotsausmatkalle mukaansa avustaja, jos se on tarpeellista luotsauksen suorittamista tai paluumatkaa varten. Mukaan voidaan ottaa myös luotsiksi koulutettava henkilö.

Jos luotsauksessa käytetään olosuhteisiin tai aluksen navigointiin ja käsittelyyn liittyvien seikkojen vuoksi kahta luotsia, niin aluksen päällikölle on ilmoitettava ennen luotsauksen aloittamista, kumpi luotseista vastaa luotsauksesta.

11 §

Luotsin oikeus kieltäytyä luotsauksesta tai keskeyttää luotsaus

Luotsilla on oikeus kieltäytyä luotsauksesta tai keskeyttää luotsaus, jos hän katsoo, että matkan aloittaminen tai jatkaminen vaarantaa luotsattavan aluksen, siinä olevien ihmisten,

muun vesiliikenteen tai ympäristön turvallisuutta. Luotsin on tällöin välittömästi ilmoitettava kieltäytymisen tai keskeyttämisen perusteet aluksen päällikölle sekä ilmoitettava luotsauksesta kieltäytymisestä tai sen keskeyttämisestä alusliikennepalvelulle.

12 §

Luotsin ohjauskirja

Luotsilla on oikeus luotsata niillä väylillä, joihin hän on Merenkululaitoksen myöntämällä ohjauskirjalla saanut luotsausoikeuden. Ohjauskirjan myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalla on:

- 1) merikapteeninkirja;
- 2) sellainen terveys ja kunto, joka vaaditaan kauppa-aluksessa kansipalveluksessa olevalta;
- 3) harjoittelumatkoja ohjauskirjaan merkittävällä väylällä;
- 4) Merenkululaitoksen järjestämä hyväksytysti suoritettu kirjallinen tutkinto;
- 5) Merenkululaitoksen hyväksymän henkilön vastaanottama koeluotsaus ohjauskirjaan merkittävän väylän molempiin suuntiin; sekä

6) tarvittava suomen ja ruotsin kielen taito.

Luotsin ohjauskirja myönnetään määräajaksi, enintään viideksi vuodeksi ja se voidaan hakemuksesta uudistaa. Luotsin ohjauskirjan uudistamisen edellytyksenä on, että luotsi osoittaa säilyttäneensä väylätuntemuksensa ja että hänellä on sellainen terveys ja kunto, joka vaaditaan kauppa-aluksessa kansipalveluksessa olevalta.

Luotsin ohjauskirjan myöntämisen edellytyksistä ja ohjauskirjan sisällöstä sekä ohjauskirjan uudistamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Luotsin ohjauskirjan peruuttaminen

Merenkululaitoksen on peruutettava luotsin ohjauskirja, jos:

- 1) luotsilla ei enää ole sellaista terveyttä tai kuntoa, joka vaaditaan kauppa-aluksessa kansipalveluksessa olevalta; tai
- 2) luotsi ei enää tiedoiltaan tai taidoiltaan

täytä ohjauskirjan saamisen edellyttämiä kelpoisuusvaatimuksia.

Merenkululaitos voi peruuttaa ohjauskirjan, jos:

1) luotsi toistuvasti rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tai muita alusliikennettä koskevia säännöksiä ja määräyksiä; tai

2) muutoin vaarantaa toiminnallaan alusliikenteen turvallisuutta.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa Merenkululaitos voi velvoittaa luotsin heti toimittamaan ohjauskirjansa Merenkululaitokselle.

Jos ohjauskirjaa ei peruuteta pysyvästi, on päätöksessä määrättävä aika, jonka kuluessa ohjauskirjaa ei anneta. Aika alkaa kulua siitä, kun päätös on saatettu asianomaiselle tiedoksi tai viimeistään ohjauskirjan voimassaolon päättyessä.

14 §

Linjaluotsinkirja

Merenkululaitos voi hakemuksesta myöntää väylä- ja aluskohtaisen linjaluotsinkirjan aluksen päällikölle, joka osoittaa tuntevansa aluksen käyttämän väylän. Linjaluotsinkirja voidaan vastaavin edellytyksin myöntää myös aluksen perämiehelle.

Linjaluotsinkirjan myöntämisen edellytyksenä on, että hakija:

1) on osallistunut hakemuksen kohteena olevan aluksen tai vastaavanlaisen aluksen navigointiin päällikkönä tai perämiehenä linjaluotsinkirjaan merkittävällä väylällä;

2) on suorittanut hyväksytysti Merenkululaitoksen järjestämän kirjallisen tutkinnon;

3) on suorittanut Merenkululaitoksen hyväksymän henkilön vastaanottaman koeluotsauksen linjaluotsinkirjaan merkittävän väylän molempiin suuntiin tai hakemuksessa määriteltyn suuntaan; sekä

4) hallitsee tarvittavassa laajuudessa suomen tai ruotsin kieltä.

Linjaluotsinkirja myönnetään määräajaksi, enintään viideksi vuodeksi ja se voidaan hakemuksesta uudistaa. Linjaluotsinkirjan uudistamisen edellytyksenä on, että kirjan haltija osoittaa säilyttäneensä väylätuntemuksensa.

Linjaluotsinkirjan myöntämisen edellytyksistä ja linjaluotsinkirjan sisällöstä sekä linjaluotsinkirjan uudistamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

15 §

Linjaluotsinkirjan peruuttaminen

Linjaluotsinkirjan peruuttamiseen sovelletaan vastaavasti, mitä 13 §:ssä säädetään luotsin ohjauskirjan peruuttamisesta.

16 §

Erivapaus

Merenkulkulaitos voi hakemuksesta myöntää aluskohtaisen erivapauden luotsinkäyttövelvollisuudesta sellaiselle alukselle, jonka päälliköllä on pitkäaikainen kokemus liikenteestä Suomen aluevesillä tai Saimaan vesialueella joko hakemuksen kohteena olevassa tai vastaavanlaisessa aluksessa. Jos aluksen vahtijärjestelyjen vuoksi perämies vastaa komentosiltavahdin pidosta, vapautuksen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että myös perämiehellä on vastaava kokemus liikenteestä kuin aluksen päälliköllä hakemuksen kohteena olevassa tai vastaavanlaisessa aluksessa.

Päällikön ja perämiehen on lisäksi hallittava tarvittavassa laajuudessa joko suomen tai ruotsin kieltä.

Erivapauden myöntämisen edellytyksenä on, ettei alusturvallisuus tai ympäristö vaarannu. Erivapauteen voidaan liittää ehtoja, jotka koskevat aluksen vahtijärjestelyjä tai muun päällystön kokemusta aluksen navigoinnissa.

Erivapaus myönnetään määräajaksi, enintään viideksi vuodeksi, ja se voidaan hakemuksesta uudistaa samoin edellytyksin kuin se voidaan myöntää.

Merenkulkulaitos voi peruuttaa erivapauden, jos myöntämisen perusteet lakkaavat olemasta voimassa, erivapauden saanut rikoo toistuvasti tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä tai muita alusliikennettä koskevia säännöksiä ja määräyksiä tai muutoin vaarantaa toiminnallaan alusliikenteen turvallisuutta.

Erivapauden myöntämisen edellytyksistä ja erivapauspäätöksen sisällöstä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Virka-apu

Luotsilla on oikeus saada tarvittaessa valtion aluksen päälliköltä sekä poliisilta, rajavartiolaitokselta ja tullilaitokselta virka-apua.

18 §

Valvonta

Tämän lain täytäntöönpano ja lain noudattamisen ylin valvonta kuuluvat liikenne- ja viestintäministeriölle.

Merenkulkulaitos valvoo tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

19 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä laiminlyömällä velvollisuuden käyttää luotsia tai luotsaamalla ilman oikeutta taikka laiminlyömällä säädetyn tiedonanto- tai ilmoitusvelvollisuuden, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *luotsausrikkomuksesta* sakkoon.

20 §

Tuomioistuim

Tämän lain 4—11 §:n mukaan käsiteltävissä asioissa toimivaltainen tuomioistuin määräytyy merilain (674/1994) 21 luvun säännösten mukaan.

Merenkulkulaitoksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

21 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset sekä yleispoikkeukset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Merenkulkulaitos antaa tarkemmat määräykset luotsin ohjauskirjan ja linjaluotsinkirjan myöntämiseen liittyvistä kirjallisista tutkinnoista ja koeluotsauksista sekä pitää luetteloa myöntämistään luotsin ohjauskirjoista, linjaluotsinkirjoista ja erivapauksista.

Merenkulkulaitos antaa tarkemmat määräykset luotsattavista väylistä, luotsausmatkoista ja luotsipaikoista sekä julkaisee niistä luetteloa.

Merenkulkulaitos voi erityisten sää- tai jääolosuhteiden vuoksi myöntää Luotsausliikelaitokselle poikkeuksia luotsauspalvelujen tarjoamisvelvollisuudesta, jos luotsinkäyttövelvollisuutta koskevien säännösten noudattaminen olisi ilmeisen tarkoituksetonta tai kohtuuttoman hankalaa ja edellyttäen, että

alusturvallisuutta ja ympäristöä ei vaaranneta. Samoilla edellytyksillä Merenkulkulaitos voi myöntää aluksille poikkeuksen luotsinkäyttövelvollisuutta koskevien säännösten noudattamisesta.

22 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä lailla kumotaan 6 päivänä helmikuuta 1998 annettu luotsauslaki (90/1998) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Kumotun lain tai sen nojalla annettujen säännösten nojalla annettu luotsin ohjauskirja, linjaluotsinkirja tai vapautus luotsinkäyttövelvollisuudesta on kuitenkin voimassa myöntöpäätöksessä tarkoitetun ajan, jollei päätöstä tämän lain nojalla muuteta tai kumota.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 941

Laki

tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 2004 perittävästä maksusta

Annettu Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakuutuslaitosten, joilla on oikeus myöntää Suomessa tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) tai liikennevakuutuslaissa (279/1959) tarkoitettuja pakollisia vakuutuksia, sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 2 §:ssä tarkoitetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen on suoritettava Kansaneläkelaitokselle, siten kuin jäljempänä säädetään, sairausvakuutuslain (364/1963) 59 §:n 1 momentissa säädetyn valtion takuusuorituksen pienentämiseksi vuonna 2004 maksu, joka on yhteensä 51 600 000 euroa. Tästä maksusta tapaturmavakuutuksia myöntävien vakuutuslaitosten osuus on 27 100 000 euroa ja liikennevakuutuksia myöntävien vakuutuslaitosten osuus 21 700 000 euroa. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen osuus on 2 800 000 euroa.

2 §

Edellä 1 §:ssä tapaturmavakuutuslaitoksille säädetty maksuosuus jakautuu niiden kesken tapaturmavakuutuslain mukaisista muista kuin 57 §:ssä säädetystä vakuutuksista vuoden 2004 tilinpäätöksellä vahvistettujen vakuutusmaksutulojen suhteessa. Liikennevakuutuslaitoksille säädetty maksu jakautuu

niiden kesken vuoden 2004 tilinpäätöksellä vahvistettujen liikennevakuutusmaksutulojen suhteessa. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen 1 §:ssä säädetty maksuosuus on lopullinen.

3 §

Sen estämättä, mitä tapaturmavakuutuslain 35 §:n 2 momentissa ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 13 §:ssä säädetään, tästä laista vakuutuslaitoksille aiheutuva menojen lisäys voidaan vuonna 2004 ja sen jälkeen sisällyttää pakollisen tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksujen perusteisiin ja lukea maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksiin.

Tästä laista johtuvasta maksutulon lisäyksestä ei kuitenkaan peritä eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/1966) tarkoitettua vakuutusmaksuveroa, liikennevakuutuslain mukaista liikenneturvallisuusmaksua, tapaturmavakuutuslain 35 §:n 4 momentin mukaista työturvallisuusmaksua eikä 58 §:n ja 60 §:n 6 momentin mukaisia maksuja eikä eräiden tapaturmakorvausten sitomisesta palkkatasoon annetun lain (957/1971) 2 §:n eikä tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/1991)

12 §:n mukaisia maksuja. Tämän lain mukaista maksua ei oteta myöskään huomioon maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 14 §:n mukaisia työturvallisuuskuluja määrättäessä.

4 §

Tapaturma- ja liikennevakuutuslaitokset ovat velvollisia suorittamaan kalenterikuukausittain ennakkoa 1 §:ssä tarkoitettusta maksusta. Ennakon suuruus on kalenterikuukaudelta 1/12 vakuutuslaitosten maksettaviksi 1 §:ssä säädetystä määrästä. Ennakko jakautuu tapaturmavakuutuslaitosten kesken ja liikennevakuutuslaitosten kesken vuoden 2002 tilinpäätöksellä vahvistettujen pakollisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen suhteessa.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos maksaa kalenterikuukaudelta 1/12 sen maksettavaksi 1 §:ssä säädetystä määrästä.

Vakuutuslaitoksen on suoritettava kunkin kuukauden 15 päivään mennessä ennakko tapaturmavakuutusmaksutulosta Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja liikennevakuutusmaksutulosta Liikennevakuutuskeskukselle. Sosiaali- ja terveysministeriö välittää maksut Kansaneläkelaitokselle. Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus veloittaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ja Liikennevakuutuskeskuksen tilejä suoritettujen ennakoiden

määrällä välittäessään 1 §:ssä säädetyn rahamäärän Kansaneläkelaitokselle.

5 §

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tapaturma- ja liikennevakuutuslaitosten ennakkoina suorittamat maksuosuudet tarkistetaan vastaamaan 2 §:ssä säädettyä maksuosuuksien jakautumista sen jälkeen, kun tapaturma- ja liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulot vuodelta 2004 on tilinpäätöksellä vahvistettu.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa kunkin vakuutuslaitoksen ennakon sekä lopullisen maksuosuuden määrän. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto ja Liikennevakuutuskeskus huolehtivat 1 momentin mukaisten lopullisten maksuosuuksien keräämisestä ja tilittämisestä vakuutuslaitoksille.

6 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

7 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Laki koskee vuodelta 2004 suoritettavaa maksua.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 21 päivänä marraskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 942

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2003 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2003 maksettavasta pohjoisesta tuesta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (1354/2002) 7 § seuraavasti:

7 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen rajoituksia

Kanoista voidaan myöntää tukea enintään 260 eläinyksiköstä tuen hakijaa kohden.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2002. Jos hevosta ei ole rekisteröity Suomen Hippos ry:n ylläpitämään rekisteriin, tukihakemuksen yhteydessä tulee toimittaa luotet-

tava selvitys hevosen omistajasta taikka oikeaksi todistettu jäljennös vuokra- tai leasing-sopimuksesta. Muussa valtiossa kuin Suomessa rekisteröidylle hevoselle tukea ei makseta.

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä marraskuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

N:o 943

Valtioneuvoston asetus**vuodelta 2003 maksettavasta pohjoisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 13 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan vuodelta 2003 maksettavasta pohjoisesta tuesta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (1355/2002) 13 § seuraavasti:

13 §

Eläinyksikköä kohti maksettavien tukien myöntämisen rajoituksia

Tukeen oikeuttavia eläinyksikköjä voi tukialueilla C2 pohjoinen ja saaristo olla enintään 300 eläinyksikköä, tukialueella C3 enintään 200 eläinyksikköä ja tukialueella C4 enintään 100 eläinyksikköä tuen hakijaa kohti. Kanojen osalta tukeen oikeuttavia eläinyksikköjä voi tukialueilla C1, C2, C2 pohjoinen ja saaristo olla enintään 260 eläinyksikköä tuen hakijaa kohti.

Hevosista myönnetään tukea enintään viittä eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin

mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 2002. Jos hevosta ei ole rekisteröity Suomen Hippos ry:n ylläpitämään rekisteriin, tukihakemuksen yhteydessä tulee toimittaa luotettava selvitys hevosen omistajasta taikka oikeaksi todistettu jäljennös vuokra- tai leasing-sopimuksesta. Muussa valtiossa kuin Suomessa rekisteröidylle hevoselle tukea ei makseta.

Tämä asetus tulee voimaan 26 päivänä marraskuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä marraskuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 937—943, 2 arkkia